

Adepten, Avatars, Chohans, Hiërofanten, Mahatma's, Nabu's

Nebo, Nabo (Grieks voor Nebo) Nabu

De *Nabathean Agriculture* is inderdaad een samengesteld boek; het is niet apocrief, maar een herhaling van stellingen van de Geheime Leer onder de exoterische Chaldeeuwse vorm van nationale symbolen, met het doel de leringen te 'versluieren', op dezelfde manier als de boeken van Hermes en de *Purāna's* pogingen daartoe zijn door de Egyptenaren en de Hindoes. Het boek was in de oudheid even goed bekend als tijdens de Middeleeuwen. Maimonides spreekt erover en verwijst meer dan eens naar dit Chaldeo-Arabisch handschrift, waarbij hij de Nabateeërs de naam van hun geloofsgenoten, d.i. 'steraanbidders' of Sabaeën geeft, maar toch niet ziet dat dit verminkte woord 'Nabateeërs' de mystieke naam is van de kaste die was gewijd aan **Nebo** (god van de *geheime* wijsheid), waaruit terstond blijkt dat de *Nabateeërs* een occulte broederschap vormden¹.

De Nabateeërs, die volgens de Perzische Yezidi oorspronkelijk uit Busrah naar Syrië kwamen, waren de ontaarde leden van die broederschap; toch was hun religie zelfs op dat late tijdstip zuiver kabbalistisch². **Nebo** is de godheid van de planeet Mercurius, en Mercurius is de god van de wijsheid of Hermes, en *Budha*, die de Joden בּוּ 'de Heer van omhoog, de verhevene' noemden . . . en de Grieken Nabo, Ναβώ, vandaar Nabateeërs. Ondanks het feit dat Maimonides hun leringen 'heidense dwaasheid' noemt en hun archaïsche literatuur '*Sabaeorum foetum*', plaatst hij hun *Agriculture*, de bijbel van Qū-tāmy, vooraan in de archaïsche literatuur; en Abarbanel prijst die hemelhoog. Spencer, die laatstgenoemde citeert, noemt het dat 'voortreffelijke oosterse boek', en hij voegt eraan toe (deel I, blz. 354) dat men onder Nabateeërs moet verstaan de Sabaeën, de Chaldeeën en de Egyptenaren, kortom al die volkeren *tegen wie de strengste wetten van Mozes werden uitgevaardigd*.

Nebo, de oudste god van wijsheid van Babylonië en Mesopotamië, was identiek met de Hindoe-Budha en Hermes-Mercurius van de Grieken. Een kleine verandering in het geslacht van de ouders is het enige verschil. Zoals in India Budha de zoon was van Soma (de maan) en van de vrouw van Brihaspati (Jupiter), was **Nebo** de zoon van Zarpa-nitu (de maangodheid) en van Merodach, die Jupiter was geworden, nadat hij een zonnegod was geweest.

¹ 'Ik zal u de geschriften noemen . . . over *het geloof van de Sabaeën*', zegt hij. 'Het beroemdste is het boek *The Agriculture of the Nabatheans*, dat is vertaald door Ibn Wahohijah. Dit boek staat vol heidense dwaasheid . . . Het spreekt over het vervaardigen van talismans, het tot zich trekken van de krachten van de geesten, over magie, demonen en monsters die hun verblijfplaats in de woestijn hebben.' (Maimonides, geciteerd door dr. D. Chwolsohn, *Die Ssabier und der Ssabismus*, II, blz. 458.) De Nabateeërs van de berg Libanon geloofden in de zeven Aartsengelen, zoals hun voorvaders in de zeven grote sterren hadden geloofd, de verblijfplaatsen en lichamen van deze Aartsengelen, waarin de rooms-katholieken nog steeds geloven, zoals elders is aangetoond.

² Zie *Isis Ontsluierd*, 2:229

Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

Als de planeet Mercurius was **Nebo** de 'opzichter' onder de zeven planeetgoden; en als de personificatie van de geheime wijsheid was hij *Nabin*; een ziener en een profeet. Het feit dat men Mozes op de aan **Nebo** gewijde berg laat sterven en verdwijnen, bewijst dat hij een ingewijde was en een priester van die god onder een andere naam; want deze god van wijsheid was de grote scheppende godheid en werd als zodanig vereerd, en niet alleen in Borsippa in zijn schitterende tempel of planeettoren. Hij werd ook aanbeden door de Moabieten, de Kanaänieten, de Assyriërs en in heel Palestina: waarom dan niet door de Israëlieten? 'De planeettempel van Babylon' had zijn 'heilige der heiligen' binnen het heiligdom van **Nebo**, de profeetgod van de wijsheid. In de Hibbert-lezingen wordt gezegd: 'De oude Babyloniërs hadden een bemiddelaar tussen mensen en goden . . . en Nebo was de 'verkondiger' of 'profeet', omdat hij de verlangens van zijn vader Merodach bekendmaakte.'

Nebo is evenals Budha een schepper van het vierde en ook van het vijfde Ras. Want met de eerstgenoemde begint een nieuw ras van adepten en met de laatstgenoemde de *zonne-maan*-dynastie, of de mensen van deze Rassen en Ronde. Beiden zijn de Adams van hun respectievelijke schepselen. Adam-Adami is een personificatie van de *tweevoudige* Adam: van de paradigmatische Adam-Kadmon, de schepper, en van de lagere Adam, de aardse die, zoals de Syrische kabbalisten zeggen, tot na zijn val alleen *nephesh* had, 'de levensadem', maar *geen levende ziel*.

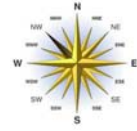
De Geheime Leer 2:516-518

© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

Hermes was niet de uitvinder of zelfs de ontdekker want, zoals in de voetnoot is opgemerkt, Thot-Hermes is een soortnaam, evenals Henoeh (Enoichion, het 'innerlijke geestelijke oog'), **Nebo**, de profeet en ziener, enz. Het is niet de eigenaam van een of ander levend mens, maar een algemene titel van veel adepten. Hun verband met de slang in symbolische allegorieën is toe te schrijven aan hun verlichting door de zonne- en planeetgoden tijdens het eerste verstandelijke Ras, het derde. Ze zijn allen de representatieve beschermers van de Geheime Wijsheid. Asklepios is de zoon van de zonnegod Apollo – en hij is Mercurius; Nebo is de zoon van Bel-Merodach; Vaivasvata Manu, de grote rishi, is de zoon van Vivisvat – de zoon of Surya, enz. En terwijl sterrenkundig gezien de *naga's* en ook de *rishi's*, de *gandharva's*, *apsarasas*, *gramani's* (of *yaksha's*, mindere goden), *yatudhana's* en *deva's* tijdens de twaalf zonnemaanden de begeleiders van de zon zijn, zijn ze in de theogonie en ook in antropologische evolutie, goden en mensen – als ze in de lagere wereld zijn geïncarneerd. Wij herinneren de lezer in dit verband aan het feit dat Apollonius in Kashmir boeddhistische *naga's* ontmoette – die noch zoölogisch gezien slangen zijn, noch etnologisch de *naga's*, maar 'wijzen'.

De Geheime Leer 2:516-518

© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

'Pitris' in India de Vaders of de maan voorouders *genoemd*. Ze zijn onderverdeeld net als de rest, in zeven klassen of hiërarchieën. *Hoewel* de maan in Egypte minder *werd aanbeden dan in* Chaldea of India, staat Isis nog steeds als de vertegenwoordiger van de Luna-Lunus, 'de hemelse Hermafrodiet. Vreemd genoeg, terwijl de moderne *mens* de maan alleen *verbindt* met *maan ziekte of krankzinnigheid* en *voortplanting*, *wisten* de oude volkeren beter *en hebben individueel en collectief* hun 'goden' *van wijsheid er mee verbonden* .

Dus in Egypte de maan goden **Thoth-Hermes en Chons**, in India is het Budha, de zoon van Soma, de maan; in Chaldea **Nebo** is de god van de maan Geheime Wijsheid, enz., enz. De vrouw van Thoth, Sifix, de maangodin, houdt een *staaf* met vijf stralen van de vijf-puntige ster *vast*, het symbool van de mens, de microkosmos, in *tegenstelling* van de zevenvoudige Macrokosmos. Zoals in alle theogonieën *gaat* een godin vooraf aan een god, *vanuit* het *begin* dat *het* meest waarschijnlijke *is dat* het kuiken *er niet eerder kan zijn dan het ei*, in Chaldea werd de maan als oudere en meer eerbiedwaardige *gezien* dan de zon, want zoals ze zeiden, duisternis *gaat* het licht voorafgaat elke periodieke wedergeboorte (of 'creatie') van het universum. Osiris, hoewel verbonden met de Zon en een zonnegod is niettemin geboren op de berg Sinaï, omdat *Sin* *het* Chaldeeuws-Assyrische woord *is* voor de maan, dus was Dio-Nysos, de god van Nyssi of Nisi, welke laatste benaming die van Sinai was in Egypte, waar het Mount Nissa werd genoemd "(TG 192-3).

Vertaald uit: Encyclopedia Theosophical Glossery.
